

Ets a: [Portada](#) » [Actualitat Torredembarra](#)

ENTREVISTA | Antoni Batista: "Ara puc explicar el que hi ha darrera del que he informat en tercera persona"

JORDI SALVAT

Antoni Batista Viladrich (Barcelona, 1952) és doctor en Ciències de la Comunicació. Des de fa una dècada viu a Torredembarra, municipi on sempre hi ha estat vinculat. Ha estat redactor de l'Avui i La Vanguardia i escriu a l'ARA des de fa 10 anys i més recentment al Diari de Tarragona. Escriu sobre el País Basc, la memòria de la resistència antifranquista, política, cultura i música. I és que Batista també és músic.

Ha estat professor a la Universitat Autònoma i a la Universitat Rovira i Virgili. Ha publicat trenta llibres, els dos darrers, ETA i nosaltres (2020) i Memòria de la resistència antifranquista (2021). Ha exercit director d'Anàlisi i Estratègia del Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya (2003-2006), director de Comunicació de l'Institut Ramon Llull (2006-2008) i director de Comunicació del Gran Teatre del Liceu (2008-2009).

Concert Homenatge a Morricone

Concert: Homenatge a Morricone i altres grans del cinema. Palau Música. 26 de Gener

Excelentia

Compre

Què és el periodisme de la vivència, que ha explicat que darrerament practica?

He fet molts anys periodisme informatiu i he cultivat generes com el periodisme literari. En aquest tram de la meua vida i la meua professió, anomeno periodisme de la vivència explicar el *background* del meu periodisme, que hi ha darrera de quan he informat en tercera persona. Ara ho puc explicar en primera persona.

Posi'm un exemple.

Crec que he explicat molt detalladament com el 1973 ETA va matar l'Almirall Carrero Blanco, un magnicidi que va canviar la història. Vaig explicar des de la distància com es va fer aquest atemptat i ara, al periodisme de la vivència, puc permetre'm explicar com me'l van explicar a mi els que el van cometre. Vaig parlar amb gent que va tenir a veure amb l'atemptat a tots els nivells, des de qui va prendre la decisió o la base operativa del comando a Madrid, fins a la persona que sembla ser que va prémer el botó. Em puc posar dins del periodisme i per això l'anomeno periodisme de la vivència.

ETA i nosaltres, llibre que va publicar fa dos anys, seria periodisme de la vivència.

Concert Homenatge a Morricone

Concert: Homenatge a Morricone i altres grans del cinema. Palau de la Música. 26 de Gener

El paradigma del periodisme de la vivència és *ETA i nosaltres*. Vaig fer algunes entrevistes amb dirigents d'ETA. Vaig donar l'exclusiva que als Jocs Olímpics de Barcelona no hi hauria atemptats d'ETA i me la van repicar mitjans de tot el món, perquè es pensaven que això seria com el Setembre Negre de Munich el 1972. Ara puc explicar com vaig fer aquella entrevista. Fer una entrevista amb ETA és una mica una novella d'espies i requereix moltes mesures de seguretat.

El darrer llibre que ha publicat és *Memòria de la resistència antifranquista*. Estaria en la mateixa línia del periodisme de la vivència?

Sí, està escrit en aquest to. Parlo en primera persona i fins i tot de casos viscuts a casa. Jo vaig estar uns quants anys a la clandestinitat. Tenia un aparell de propaganda a casa. El meu pare va estar en un camp de concentració. Molta gent que són història de la resistència antifranquista els vaig tractar i puc incorporar

aquest registre de la vivència. Estic a punt de dir però que *Memòria de la resistència antifranquista* és el meu penúltim llibre.

Parlem d'aquest nou llibre doncs.

El títol és *Els portaveus de Déu* i en castellà *Los portavoces de Dios*. Hem fet dues edicions, perquè és un tema universal. És un estudi dels evangelis des de la teoria de la comunicació, que és la meva disciplina. Això no s'ha fet fins ara, que jo conegui.

Eren bons periodistes els evangelistes?

Molt bons periodistes. Uns més que altres. D'entrada, els evangelis són un fet periodístic de llibre. Són una versió de la mateixa realitat durant tres anys del mateix personatge contrastada per quatre fonts. És comunicació pura i dura. En general, els evangelistes eren bons escriptors, però n'hi ha dos que en puc parlar més perquè tenen més elements per al meu anàlisi, que són Lluç i Joan. A més, van escriure els seus evangelis en grec clàssic i és una llengua que conec, que he mantingut des del Batxillerat. De l'Evangelí de Joan m'he fet la meva pròpia traducció. Aquest és un llibre que l'he fet en tota una vida. Hi ha molta recerca. Em fa molta il·lusió publicar-lo amb Fragmenta, que és una editorial especialitzada en grans temes religiosos.

Parlem de la seva faceta com a professor de periodisme, que l'ha desenvolupat fins fa molt poc. Com ha canviat l'estudiant de periodisme en aquests anys?

Concert Homenatge a Morricone

Concert: Homenatge a Morricone i altres grans del cinema. Palau de la Música. 26 de Gener

Quan vaig començar a donar classes, feia una pregunta als estudiants, que normalment eren d'últim curs, i l'he fet durant tota la meva trajectòria: *Qui de vostès ha llegit o coneix Manuel Vázquez Montalbán?* Un referent del periodisme català, espanyol i diria que mundial. S'aixecaven poques mans. A l'últim curs ja no s'aixecava cap mà. És a dir, et podies llicenciar en periodisme sense haver llegit res de Vázquez Montalbán. La gran conclusió d'això és que abans era important llegir i escriure i avui en dia el periodisme ha evolucionat cap a altres formes de comunicació que no siguin la redacció literària ni els gèneres periodístics. L'ecosistema de la comunicació està operant un canvi molt gran. Fa uns dies, el professor i col·lega Xavier Casals em deia que sort que ja estava al final de la seva

carrera, perquè no es veia explicant Hemingway amb Tik Tok o amb un llenguatge d'emojicons. Jo faig una broma amb les emoticones.

Expliqui.

Tenia un amic que desgraciadament ja no hi és, un historiador de la ciència, el doctor Jaume Josa, que va estudiar molt Darwin i deia que és probable que vinguem dels micos però és segur que tornem als micos. Fent una translació d'això, el llenguatge verbal ve dels jeroglífics i tornem als jeroglífics, perquè les emoticones tornen a ser una versió 5.0 dels dibuixos dels jeroglífics. Anem enrere. O potser endavant. Els egipcis eren una civilització molt avançada.

Una xarxa social on el podeu seguir és a Twitter. S'hi sent còmode, amb el límit de caràcters?

Concert Homenatge a Morricone

Concert: Homenatge a Morricone i altres grans del cinema. Palau de la Música. 26 de Gener

És un exercici que he fet tota la vida com a periodista, que és comptar caràcters per quadrar titulars. Ja estava entrenat. De Twitter m'agrada que te n'assabentes de moltes coses i que et permet dir coses i retuitar coses interessants. També es veu molta porqueria, perquè hi ha gent que utilitza Twitter per desinformar, manipular, insultar... Hi pot escriure tothom i això té la part bona i la dolenta. I em trobo una cosa i és que a Twitter hi ha molta gent que corregeix malament. L'idioma català és el que té més correctors per número d'habitants. Estan posant el català en tensió. I és angoixant. No ho veig ni en castellà ni en anglès. Hauríem de reflexionar sobre tants correctors i justiciers.

Durant un temps va ser editor del Diari de la Torre. Com va entrar en aquesta aventura i com va ser aquesta experiència?

Quan vaig venir a viure a Torredembarra em va sorgir la possibilitat de que poguéssim comprar un mitjà de comunicació local que era el *Diari de la Torre* i vaig pensar que podria contribuir al periodisme local. Vam fer un producte digne mentre vam poder. N'estic content.

Amb l'altre fundador del Torredembarra Actualitat sempre ens declarem hereus del Diari de la Torre.

I és que ho sou. Quan vaig agafar el Diari de la Torre vaig pensar que tot i que el seu *target* sigui més partit que el de La Vanguardia la seva qualitat no havia de ser menor que La Vanguardia. Què pot igualar aquests mitjans locals amb un altre com La Vanguardia? Doncs l'exigència professional, la feina ben feta, tenir les màximes fonts... Respectar en definitiva el codi deontològic i fer un periodisme seriós i honest. El límit és la xafarderia i entrar en temes més personals i íntims. És el risc.

Parlem de la seva etapa a Comunicació del Govern de la Generalitat.

Tic un llibre no gaire conegut, que és el meu dietari de quan estava al Govern de la Generalitat, que es diu *El Palau a l'Hivern*, emulant la presa del Palau d'Hivern pels soviets. Quan vaig arribar al meu despatx al Palau de la Generalitat i vaig veure la plaça de Sant Jaume sota meu i el pati gòtic vaig pensar que era interessant escriure'l. La política té molts disgustos, però també pots tenir projectes i passar-los a la realitat. Estic content de força coses.

Quines?

Vaig treballar molt colze a colze amb Josep Bargalló, un gran conseller i un polític amb molta fusta. També amb el president Maragall, amb qui érem amics abans que jo anés a Palau. Vaig viure des d'un punt de vista institucional la negociació de la fi d'ETA i sé coses de com es va fer la pau. Nosaltres vam reorganitzar les subvencions als mitjans de comunicació, que estaven molt esbiaixades políticament. El Grup Godó tenia unes subvencions importantíssimes i a El País, que feia un suplement en català, no li havien donat mai res. Vam vehicular que el subvencionéssim. La primera subvenció al Sapiens la vam donar nosaltres i també a altres mitjans petits locals.

Acabem mirant el futur. Que creu que ens espera als mitjans de comunicació com el Torredembarra Actualitat?

Concert Homenatge a Morricone

Concert: Homenatge a Morricone i altres grans del cinema. Palau de la Música. 26 de Gener

El Torredembarra Actualitat, La Vanguardia i tots els mitjans tenen un espai. El que passa és que s'està reorganitzant tant l'ecosistema de la comunicació que tothom ha de saber quin és aquest espai i això no és fàcil. Abans explicaves els fets que havien passat el dia abans i ara, fins i tot en els mitjans escrits, expliques els fets en el moment el que estan passant. Per altra banda, cada cop es llegeixen menys diaris, la publicitat ha baixat i hi ha menys quioscos. Abans sorties de casa i

trobaves el millor quiosquer dels Països Catalans, que era l'Antonio Sonsona. Aquí a la Torre podies llegir tota la premsa de l'Estat espanyol i també la millor d'Europa. Ara has de caminar molt o agafar el cotxe per comprar un diari. Sempre que juguem a futur hi ha un punt que se'ns escapa. Tendim a veure les coses a partir del que tenim, però hi ha un moment genial, que és quan fas el salt, el *sorpasso* a la realitat. Ara soc incapaç de dir-ho perquè m'hauria de trobar en la circumstància.

Foto: Antoni Batista el podeu llegir actualment al Diari Ara i al Diari de Tarragona. / CAROL CUBOTA

